

- 3) Zijn de in het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie (Derde kamer) van 16 maart 2006 in zaak C-332/04 ⁽¹⁾ en meer bepaald in de punten 69 tot en met 88 van dat arrest vastgestelde criteria van toepassing op de projecten die het voorwerp vormen van het onderhavige geding, gelet op hun aard en de aard van de weg waar zij zullen worden gerealiseerd, hun kenmerken, omvang, milieueffect, begroting en de eventuele opsplitsing van een totaalproject dat in vergelijkbare werkzaamheden aan dezelfde weg voorziet, en hadden zij derhalve aan de voorgeschreven procedure voor milieueffectbeoordeling onderworpen moeten worden?
- 4) Zijn de uit richtlijn 85/377/EEG van de Raad, gewijzigd bij richtlijn 97/11/EG van de Raad van 3 maart 1997, voortvloeiende verplichtingen met betrekking tot de milieueffectbeoordeling, gezien het administratieve dossier en meer in het bijzonder de daarin opgenomen onderzoeken en rapportages, door de Spaanse autoriteiten vervuld bij de projecten die het voorwerp zijn van deze procedure, ook al is het project niet formeel aan de in die richtlijn voorgeschreven milieueffectbeoordeling onderworpen?

⁽¹⁾ Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (PB L 175, blz. 40).

⁽²⁾ Richtlijn 97/11/EG van de Raad van 3 maart 1997 tot wijziging van Richtlijn 85/337/EEG betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (PB L 73, blz. 5).

⁽³⁾ Jurispr. 2006, blz. I-40.

Beroep ingesteld op 15 maart 2007 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Republiek Polen

(Zaak C-149/07)

(2007/C 129/07)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: J. Hottiaux en K. Herrmann, gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Polen

Conclusies

- vast te stellen dat de Republiek Polen de krachtens artikel 28 EG op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, door geen bijzondere rechtsvoorschriften vast te stellen voor de verlening van vergunningen voor de parallelimport van gewasbeschermingsmiddelen in Polen;
- de Republiek Polen te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens artikel 28 EG zijn kwantitatieve invoerbeperkingen en alle maatregelen van gelijke werking tussen de lidstaten verboden. De Commissie is van mening dat de Republiek Polen, door geen bijzondere rechtsvoorschriften vast te stellen voor de verlening van vergunningen voor het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen die identiek zijn (in de zin van de rechtspraak van het Hof) met middelen die reeds in Polen op de markt zijn gebracht en zijn ingevoerd uit andere lidstaten waar die beschermingsmiddelen reeds op de markt zijn toegelaten, de krachtens artikel 28 EG op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen.

Bij ontbreken van harmonisatie luidt de vaste rechtspraak van het Hof: „Elke handelsregeling van de lidstaten die de intracommunautaire handel, al dan niet rechtstreeks, daadwerkelijk of potentieel kan belemmeren, moet worden beschouwd als een maatregel van gelijke werking als kwantitatieve beperkingen.” Het Hof heeft ook voor recht verklaard dat een nationale regeling of handelwijze die ertoe leidt dat de importen zodanig worden gekanaliseerd dat slechts enkele handelaren daartoe kunnen overgaan, terwijl anderen ervan worden uitgesloten, een maatregel van gelijke werking als een kwantitatieve beperking vormt. De procedure volgens welke een voorafgaande vergunning wordt verlangd voor de verkoop van ingevoerde producten, moet uitdrukkelijk bij een voor de nationale autoriteiten bindende handeling met algemene strekking worden vastgesteld. Die procedure moet gemakkelijk toegankelijk zijn en binnen een redelijke termijn worden afgesloten. Dergelijke beginselen van algemene strekking moeten in het nationale recht bestaan om de burgers in staat te stellen van de hun door het gemeenschapsrecht toegekende rechten gebruik te maken.

Hoewel het nieuwe ontwerp tot wijziging van de Poolse regeling door de Commissie kan worden aanvaard, was deze echter niet in werking getreden na het verstrijken van de termijn van twee maanden die in het met redenen omkleed advies van de Commissie voor de beëindiging van de inbreuk was gesteld. Volgens vaste rechtspraak moet het Hof voor de vaststelling of een lidstaat het gemeenschapsrecht heeft geschonden, dit beoordelen op basis van de situatie waarin de lidstaat zich bevond aan het einde van de in het met redenen omkleed advies gestelde termijn. Met sedertdien opgetreden wijzigingen in het nationale recht kan het Hof geen rekening houden.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof (Duitsland) op 21 maart 2007 — Finanzamt für Körperschaften III in Berlin/Krankenheim Ruhesitz am Wannsee-Seniorenheimstatt GmbH

(Zaak C-157/07)

(2007/C 129/08)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesfinanzhof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Finanzamt für Körperschaften III in Berlin,

Verwerende partij: Krankenhaus Ruhesitz am Wannsee-Seniorenheimstatt GmbH,

Beroep ingesteld op 22 maart 2007 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Portugese Republiek

(Zaak C-160/07)

(2007/C 129/09)

Procestaal: Portugees

Prejudiciële vragen

- 1) Verzet artikel 31 van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte ⁽¹⁾ zich tegen een regeling van een lidstaat op grond waarvan een aldaar wonende onbeperkt belastingplichtige verliezen uit een in een andere lidstaat gelegen vaste inrichting die op grond van een overeenkomst tot vermindering van dubbele belasting zijn vrijgesteld van inkomstenbelasting, weliswaar onder bepaalde voorwaarden bij de berekening van zijn totale inkomen in aftrek kan brengen,
 - maar volgens welke het verrekenende bedrag, voor zover in een van de volgende belastingtijdvakken de krachtens de belastingovereenkomst vrijgestelde inkomsten uit onderneming, verkregen uit de in de andere lidstaat gelegen vaste inrichting, in totaal een positief bedrag opleveren, in het betrokken belastingtijdvak weer in aanmerking moet worden genomen bij de berekening van het totale inkomen;
 - behoudens, wat dit laatste betreft, indien de belastingplichtige kan aantonen dat hij volgens de voor hem geldende bepalingen van de andere lidstaat „in het algemeen” geen aanspraak kan maken op verrekening van verliezen in andere jaren dan in het verliesjaar, hetgeen niet het geval is wanneer verrekening van verliezen in het algemeen mogelijk is volgens het recht van de andere lidstaat, maar dit gezien de concrete situatie van de belastingplichtige, niet wordt toegestaan?
- 2) Indien deze vraag bevestigend moet worden beantwoord: Heeft het feit dat de beperkingen van de verliesverrekening in de andere lidstaat (de bronstaat) van hun kant in strijd zijn met artikel 31 van de Overeenkomst inzake de Europese Economische Ruimte, omdat zij de aldaar ter zake van inkomsten uit vaste inrichtingen slechts beperkt belastingplichtige benadelen tegenover de aldaar onbeperkt belastingplichtigen, gevolgen voor de vestigingsstaat?
- 3) En voorts, indien de eerste vraag bevestigend moet worden beantwoord: Dient de vestigingsstaat af te zien van naheffing over de verliezen van de buitenlandse vaste inrichting voor zover deze anders in geen van de lidstaten kunnen worden verrekend, aangezien de vaste inrichting in de andere lidstaat is opgeheven?

⁽¹⁾ PB L 1, 1994, blz. 1.

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: K. Simonsson en P. Andrade, gemachtigden)

Verwerende partij: Portugese Republiek

Conclusies

- vast te stellen dat de Portugese Republiek, door artikel 7 ter juncto deel B, punt 3, van bijlage XI, artikel 9, lid 2, en artikel 12, lid 1, juncto bijlage VII van richtlijn 95/21/EG ⁽¹⁾, zoals laatstelijk gewijzigd bij richtlijn 2002/84/EG ⁽²⁾, niet om te zetten, niet heeft voldaan aan de verplichtingen die op haar rusten krachtens deze richtlijn, zoals gewijzigd (door met name richtlijn 2001/106 ⁽³⁾);
- de Portugese Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van richtlijn 95/21/EG is verstreken op 30 juni 1996, die voor omzetting van richtlijn 2001/106/EG op 22 juli 2003 en die voor omzetting van richtlijn 2002/84/EG op 23 november 2003.

⁽¹⁾ Richtlijn 95/21/EG van de Raad van 19 juni 1995 betreffende de naleving, met betrekking tot de schepen die gebruik maken van havens in de Gemeenschap en varen in de onder de jurisdictie van de lidstaten vallende wateren, van internationale normen op het gebied van de veiligheid van schepen, voorkoming van verontreiniging en leef- en werkomstandigheden aan boord (havenstaatcontrole) (PB L 157, blz. 1).

⁽²⁾ Richtlijn 2002/84/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 november 2002 houdende wijziging van de richtlijnen op het gebied van maritieme veiligheid en voorkoming van verontreiniging door schepen (PB L 32, blz. 53).

⁽³⁾ PB L 19, blz. 17.